ТОВ «АК «Центр професійного аудиту»

Роздатковий матеріал до семінару:

Податкові та бухгалтерські нововведення - 2013

26 квітня 2013 р.

м.КИЇВ

ЗМІСТ	стор.
Екологічний податок	
Лист ДПСУ від 14.02.2013 р. N 3688/7/15-2117 *«Про обчислення та сплату екологічного податку у 2013 році»*	***3***
Лист ДПСУ від 27.12.2012 р. N 2699/0/71-12/15-2117 *«Рекомендації щодо особливостей адміністрування у 2013 р. Екологічного податку»*	***4***
Податок на доходи фізичних осіб	
Лист ДПСУ від 07.12.2012 р. N 3155/0/141-12/Б/17-1114 *«Щодо обкладення ПДФО сум анульованого боргу»*	***5***
Готівкові та безготівкові розрахунки	
ЄДИНА БАЗА ПОДАТКОВИХ ЗНАНЬ *«Чи зобов'язані СГ з 18.10.2012 забезпечити можливість здійснення розрахунків за допомогою платіжних систем (терміналів) та чи передбачена відповідальність у разі незабезпечення такої можливості?»*	***6***
Лист НБУ від 06.03.2013 р. N 11-117/736/2821 *«Щодо перевищення обмеження на готівкові розрахунки»*	***7***
Лист НБУ від 05.03.2013 р.. N 25-313/2725 «Стосовно розрахунків з використанням електронних платіжних засобів»	***8***
Лист ДПС *(громадській організації «ФОРТЕЦЯ»)*	***9***
Податок на додану вартість	
Лист ДПС у Сумській області від 15.02.2013 р. N 1722/10/15-307 «Щодо заяв-скарг»	***11***
Лист ДПСУ від 26.03.2013 р. N 4670/6/15-33-15 *«Щодо ПДВ-пільги з програмної продукції»*	***13***
Лист ДПСУ від 21.03.2013 р. N 116/4/15-33-13 *«Щодо включення сум ПДВ по чеках РРО до складу податкового кредиту»*	***14***
Лист ДПСУ від 28.03.2013 р. N 7454/7/15-33-17-04 *«Щодо реєстрації податкових накладних у Єдиному реєстрі податкових накладних»*	***15***
Податок на прибуток	
Лист ДПСУ від 01.04.2013 р. N 4420/6/15-14-15-13 *«Стосовно зарахування переплати з податку на прибуток в рахунок сплати авансових внесків з податку на прибуток»*	***17***
Лист ДПСУ від 29.03.2013 р.. N 1870/А/22-2314	***18***

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ
ЛИСТ
від 14.02.2013 р. N 3688/7/15-2117
Про обчислення та сплату екологічного податку у 2013 році

Державна податкова служба України повідомляє, що пунктами 16 - 21 розділу I Закону України від 20.11.2012 р. N 5503-VI "Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо перегляду ставок деяких податків і зборів" (далі - Закон N 5503, Кодекс) змінено ставки екологічного податку, які передбачені статтями 243 - 248 Кодексу, а саме вони збільшені в середньому на 7,9 відсотка.

Розділом II "Прикінцеві положення" Закону N 5503 зазначено, що Закон набирає чинності з 1 січня 2013 р., за винятком окремих норм.

З огляду на приписи статей 94 Конституції України та 4 Указу Президента України від 10.06.97 р. N 503/97 "Про порядок офіційного оприлюднення нормативно-правових актів та набрання ними чинності" нормативно-правові акти Верховної ради і Президента України набирають чинності через десять днів з дня їх офіційного оприлюднення, якщо інше не передбачено самими актами, але не раніше дня їх опублікування в офіційному друкованому виданні.

Закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі, крім випадків, коли вони пом'якшують або скасовують відповідальність особи згідно із ст. 58 Конституції України.

Враховуючи викладене, норми Закону N 5503 застосовуються з моменту набрання ним чинності, тобто з дня його офіційного опублікування (04.01.2013 р.).

Таким чином, платники екологічного податку за I квартал 2013 р. подають до органів податкової служби два додатки, тобто починаючи з 1 січня по 3 січня ц. р. включно за ставками екологічного податку, які діяли з 1 січня по 3 січня ц. р., а з 4 січня по 31 березня ц. р. включно згідно Закону N 5503. Відповідно при обчисленні податкових зобов'язань по екологічному податку за II, III та IV квартали ц. р. застосовуються ставки податку, встановлені Законом N 5503.

При цьому згідно з п. 2 підрозділу 5 розділу XX "Перехідні положення" Кодексу за податковими зобов'язаннями з екологічного податку, що виникли з 1 січня 2013 р. до 31 грудня 2013 р. включно, ставки податку становлять 75 відсотків від ставок, передбачених статтями 243 - 246 Кодексу (у 2012 році становили 50 відсотків).

Згідно зі ст. 250 Кодексу базовий податковий (звітний) період по екологічному податку дорівнює календарному кварталу.

Порядок подання Податкової декларації екологічного податку та сплати податкових зобов'язань у 2013 році не змінився.

Платники податку, крім тих, які здійснюють викиди забруднюючих речовин в атмосферу пересувними джерелами забруднення у разі використання ними палива, та податкові агенти складають податкові декларації за формою, затвердженою наказом ДПА України від 24.12.2010 р. N 1010 "Про затвердження форми Податкової декларації екологічного податку", зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 12.01.2011 р. за N 26/18764, та подають її протягом 40 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) кварталу, до органів державної податкової служби та сплачують податок протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем граничного строку подання податкової декларації, за винятком податкових агентів, які здійснюють ввезення палива на митну територію України і сплачують податок до або в день подання митної декларації:

- за викиди в атмосферне повітря забруднюючих речовин стаціонарними джерелами забруднення, скиди забруднюючих речовин у водні об'єкти, розміщення протягом звітного кварталу відходів у спеціально відведених для цього місцях чи на об'єктах - за місцем розміщення стаціонарних джерел, спеціально відведених для цього місць чи об'єктів;

- за паливо, реалізоване податковими агентами, - за місцем перебування такого податкового агента на податковому обліку в органах державної податкової служби;

- за утворення радіоактивних відходів та тимчасове зберігання радіоактивних відходів понад установлений особливими умовами ліцензії строк - за місцем перебування платника на податковому обліку в органах державної податкової служби.

Отже, граничним терміном подання Податкової декларації екологічного податку за IV квартал 2012 р. є 11 лютого 2013 р., а останнім днем сплати податку - 19 лютого 2013 р.; за I квартал п. р., відповідно, - 10 травня 2013 р. та 20 травня 2013 р.; за II квартал п. р. - 9 серпня 2013 р. та 19 серпня 2013 р.; за III квартал п. р. - 11 листопада 2013 р. та 19 листопада 2013 р.; за IV квартал 2013 р. - 10 лютого 2014 р. та 19 лютого 2014 р.

До Податкової декларації екологічного податку додаються сім додатків, які є її невід'ємною частиною. У разі відсутності у платника відповідних об'єктів оподаткування відповідні додатки не додаються, а рядки Податкової декларації прокреслюються.

Якщо місце подання податкових декларацій не збігається з місцем перебування на податковому обліку підприємства, установи, організації, громадянина - суб'єкта підприємницької діяльності, яким в установленому порядку видано дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами, спеціальне водокористування та розміщення відходів, до органу державної податкової служби, в якому таке підприємство, установа, організація або громадянин - суб'єкт підприємницької діяльності перебуває на обліку, подаються протягом 40 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) періоду, копії відповідних податкових декларацій.

Якщо платник податку з початку звітного року не планує здійснення викидів, скидів забруднюючих речовин, розміщення відходів, утворення радіоактивних відходів протягом звітного року, то такий платник податку повинен повідомити про це відповідний орган державної податкової служби за місцем розташування джерел забруднення та скласти заяву довільної форми про відсутність у нього у звітному році об'єкта обчислення екологічного податку. В іншому разі платник податку зобов'язаний подавати податкові декларації відповідно до вимог Кодексу.

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ
ЛИСТ
від 27.12.2012 р. N 2699/0/71-12/15-2117

Державна податкова служба України направляє для використання у роботі рекомендації щодо особливостей адміністрування у 2013 р. екологічного податку в умовах дії Податкового кодексу України (далі - Кодекс), Бюджетного кодексу України та Закону України від 24.05.2012 р. N 4834-VI "Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо удосконалення деяких податкових норм" (далі - Закон N 4834-VI).

1. Абзацом двадцять третім п. 2 та пунктами 72 та 73 Закону N 4834-VI внесено зміни до Кодексу, зокрема в частині адміністрування екологічного податку.

Так, змінено значення поняття "розміщення відходів", яке визначено пп. 14.1.223 п. 14.1 ст. 14 Кодексу. З набранням чинності зазначеної норми (з 01.01.2013 р.) усувається подвійне оподаткування екологічним податком розміщення суб'єктами господарювання відходів на спеціально відведених місцях чи об'єктах, що розміщені на власних територіях, а, відповідно, при тимчасовому зберіганні відходів суб'єкти господарювання не сплачуватимуть екологічний податок у разі наявності у них договору на видалення та утилізацію відходів із суб'єктами господарювання (комунальними або спеціалізованими підприємствами тощо) та передачі відходів у встановлені цим договором терміни на утилізацію та захоронення.

Також врегульовано питання щодо несплати екологічного податку за обсяги та види (класи) відходів як вторинної сировини, що розміщуються на власних територіях (об'єктах)

суб'єктів господарювання (незалежно від наявності ліцензії на збирання та заготівлю окремих видів відходів як вторинної сировини).

2. Пунктами 16 - 21 розділу I Закону України від 20.11.2012 р. N 5503-VI "Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо перегляду ставок деяких податків і зборів" з 01.01.2013 р. змінено ставки екологічного податку, передбачені статтями 243 - 248 Кодексу, а саме вони збільшені в середньому на 7,9 %.

При цьому згідно з пунктом 2 підрозділу 5 розділу XX "Перехідні положення" Кодексу за податковими зобов'язаннями з екологічного податку, що виникли з 01.01.2013 р. до 31.12.2013 р. включно, ставки податку становлять 75 % від ставок, передбачених статтями 243 - 246 Кодексу (у 2012 р. становили 50 %).

3. Пунктом 51 розділу VI "Прикінцеві та перехідні положення" Бюджетного кодексу України установлено, що екологічний податок (крім податку, що справляється за утворення радіоактивних відходів (включаючи вже накопичені) та/або тимчасове зберігання радіоактивних відходів їх виробниками понад установлений особливими умовами ліцензії строк) зараховується у 2013 р. у таких пропорціях:

1) до спеціального фонду державного бюджету - 53 % (у 2012 р. - 30 %), з них 33 % із спрямуванням на фінансове забезпечення виключно цільових проектів екологічної модернізації підприємств у межах сум сплаченого ними екологічного податку у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

2) до спеціального фонду місцевих бюджетів - 47 % (у 2012 р. - 70 %), у тому числі: до сільських, селищних, міських бюджетів - 33,5 %, обласних бюджетів та бюджету АР Крим - 13,5 %, бюджетів міст Києва та Севастополя - 47 %.

Зобов'язуємо довести цей лист до відома та використання у роботі підпорядкованим структурним підрозділам та платникам екологічного податку.

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ
ЛИСТ
від 07.12.2012 р. N 3155/0/141-12/Б/17-1114
Щодо обкладення ПДФО сум анульованого боргу

Державна податкова служба України розглянула <…> лист <...> щодо оподаткування податком на доходи фізичних осіб сум анульованого боргу за договором цільової безвідсоткової позики, наданої підприємством своєму працівнику для придбання квартири, і повідомляє таке.

Підпунктом 14.1.56 пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу <...> (далі - Кодекс) встановлено, що доходи - це загальна сума доходу платника податку від усіх видів діяльності, отриманого (нарахованого) протягом звітного періоду в грошовій, матеріальній або нематеріальній формах як на території України, її континентальному шельфі у виключній (морській) економічній зоні, так і за їх межами.

Оподаткування доходів фізичних осіб регламентується розділом IV "Податок на доходи фізичних осіб" Кодексу. Так, відповідно до підпункту "д" пп. 164.2.17 пункту 164.2 статті 164 вказаного розділу Кодексу до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку включається дохід, отриманий платником податку як додаткове благо (крім випадків, передбачених статтею 165 цього Кодексу), зокрема, у вигляді суми боргу платника податку, анульованого кредитором за його самостійним рішенням, не пов'язаним з процедурою банкрутства, до закінчення строку позовної давності.

Згідно з підпунктом 14.1.47 пункту 14.1 статті 14 Кодексу додаткові блага - це кошти, матеріальні чи нематеріальні цінності, послуги, інші види доходу, що виплачуються

(надаються) платнику податку податковим агентом, якщо такий дохід не є заробітною платою та не пов'язаний з виконанням обов'язків трудового найму або не є винагородою за цивільно-правовими договорами (угодами), укладеними з таким платником податку (крім випадків, прямо передбачених нормами розділу IV цього Кодексу).

Водночас підпунктом "д" 164.2.17 пункту 164.2 статті 164 Кодексу встановлено, що якщо кредитор повідомляє платника податку - боржника про анулювання боргу та включає суму анульованого боргу до податкового розрахунку суми доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податку, за підсумками звітного періоду, у якому такий борг було анульовано, такий боржник самостійно сплачує податок з таких доходів та відображає їх у річній податковій декларації.

Згідно з підпунктом "б" пункту 176.2 статті 176 Кодексу сума доходу платника податку - боржника у вигляді суми анульованого боргу відображається кредитором у податковому розрахунку сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податку, і сум утриманого з них податку за формою N 1ДФ (далі - податковий розрахунок N 1ДФ) за підсумками звітного періоду, у якому такий борг було анульовано, за ознакою доходу "126" (наказ ДПА України від 24.12.2010 р. N 1020, який зареєстровано в Міністерстві юстиції України 13.01.2011 р. за N 46/18784).

Платник податку - боржник, у відповідності до підпункту 49.18.4 пункту 49.18 статті 49 Кодексу, зобов'язаний до 1 травня року, що настає за звітним, подати річну податкову декларацію про майновий стан і доходи до органу державної податкової служби, в якому перебуває на обліку платник податків (податковою адресою), відобразити в ній вказаний дохід та самостійно до 1 серпня року, що настає за звітним, сплатити суму податкового зобов'язання, зазначену в декларації (п. 179.7 ст. 179 Кодексу).

Відповідно пункту 49.1 статті 49 Кодексу податкова декларація подається за звітний період в установлені цим Кодексом строки органу державної податкової служби, в якому перебуває на обліку платник податків (податковою адресою).

Якщо додаткові блага надаються у негрошовій формі, сума податку об'єкта оподаткування обчислюється за правилами, визначеними пунктом 164.5 статті 164 Кодексу (пп. 164.2.17 п. 164.2 ст. 164 Кодексу).

При нарахуванні (наданні) доходів у будь-якій негрошовій (формі базою оподаткування є вартість такого доходу, розрахована за звичайними цінами, правила визначення яких встановлені згідно і Кодексом, помножена на коефіцієнт, який обчислюється за формулою, зазначеною у п. 164.5 статті 164 Кодексу.

Одночасно повідомляємо, що у разі невиконання кредитором вимог підпункту "д" пп. 164.2.17 пункту 164.2 статті 164 Кодексу стосовно повідомлення боржника про суму анульованого боргу та включення її до податкового розрахунку N 1ДФ, такий кредитор зобов'язаний в повному обсязі виконати обов'язки податкового агента, встановлені пунктом 176.2 статті 176 Кодексу. При цьому вказані доходи оподатковуються в складі загального місячного оподатковуваного доходу платника податку за ставками, встановленими пунктом 167.1 статті 167 Кодексу.

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ
ЄДИНА БАЗА ПОДАТКОВИХ ЗНАНЬ

Питання:

Чи зобов'язані СГ з 18.10.2012 забезпечити можливість здійснення розрахунків за допомогою платіжних систем (терміналів) та чи передбачена відповідальність у разі незабезпечення такої можливості?

Відповідь:

Згідно з п. 14.19 ст. 14 Закону України від 05 квітня 2001 року N 2346-III "Про платіжні системи та переказ коштів в Україні" (далі - Закон) суб'єкти господарювання зобов'язані забезпечувати можливість здійснення держателями електронних платіжних засобів

розрахунків за продані товари (надані послуги) з використанням електронних платіжних засобів не менше трьох платіжних систем, однією з яких є багатоемітентна платіжна система, платіжною організацією якої є резидент України.

Вимоги до суб'єктів господарювання щодо приймання електронних платіжних засобів в оплату за продані ними товари (надані послуги) визначає Кабінет Міністрів України.

Контроль за дотриманням суб'єктами господарювання вимог щодо здійснення розрахунків з використанням електронних платіжних засобів здійснює Державна податкова служба України, а за забезпеченням захисту прав держателів електронних платіжних засобів на здійснення зазначених розрахунків - спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері захисту прав споживачів.

Відповідно до ст. 234 прим. 2 Кодексу України про адміністративні правопорушення від 07 грудня 1984 року N 8073-X, із змінами та доповненнями (далі - КУпАП), органи державної податкової служби України розглядають справи про адміністративні правопорушення, пов'язані, зокрема, з порушенням порядку проведення готівкових розрахунків та розрахунків з використанням електронних платіжних засобів за товари (послуги) (ст. 163 прим. 15 КУпАП).

Статтею 163 прим. 15 КУпАП передбачено, що порушення порядку проведення готівкових розрахунків за товари (послуги), у тому числі перевищення граничних сум розрахунків готівкою, недотримання установлених законодавством вимог щодо забезпечення можливості розрахунків за товари (послуги) з використанням електронних платіжних засобів - тягне за собою накладення штрафу на фізичну особу - підприємця, посадових осіб юридичної особи від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дія, передбачена ч. першою цієї статті, вчинена особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке ж порушення, -

тягне за собою накладення штрафу від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Крім того, ч. другою ст. 17 Закону України "Про захист прав споживачів", із змінами та доповненнями (далі - Закон), передбачено право споживача на вільний вибір товарів і послуг у зручний для нього час та на вільне використання електронних платіжних засобів з урахуванням режиму роботи та обов'язкових для продавця (виконавця) форм (видів) розрахунків, установлених законодавством України.

За обмеження або відмову в реалізації прав споживачів, установлених ч. другою ст. 17 Закону, суб'єкти господарювання сфери торговельного та інших видів обслуговування, у тому числі ресторанного господарства, несуть відповідальність у розмірі п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (п. 12 ч. 1 ст. 23 Закону).

НАЦИОНАЛЬНЫЙ БАНК УКРАИНЫ
ПИСЬМО
от 06.03.2013 г. N 11-117/736/2821
О превышении ограничения на наличные расчеты

В пункте 2.2 Положения о ведении кассовых операций (далее - Положение N 637) указано, что предприятия (предприниматели) осуществляют расчеты наличными между собой и с физическими лицами (гражданами Украины, иностранцами, лицами без гражданства, не осуществляющими предпринимательскую деятельность) через кассу как за счет наличной выручки, так и за счет денежных средств, полученных из банков. Указанные расчеты проводятся также путем перевода наличных для уплаты соответствующих платежей.

Согласно пункту 1 постановления Правления Национального банка Украины от 09.02.2005 N 32 "Об установлении предельной суммы наличного расчета" предельная сумма наличного расчета одного предприятия (предпринимателя) с другим предприятием (предпринимателем) в течение одного дня по одному или нескольким платежным документам установлена в размере 10000 гривен.

Указанное ограничение распространяется на расчеты предприятий (предпринимателей) между собой, но не распространяется на расчеты предприятий (предпринимателей) с физическими лицами. При этом количество предприятий (предпринимателей), с которыми осуществляются расчеты, в течение дня не ограничивается (пункт 2.3 Положения).

Таким образом, ограничение в размере 10000 гривен не распространяется на операцию по выплате предприятием физическому лицу по договору купли-продажи движимого имущества наличными из кассы.

Что касается уплаты руководителем предприятия таможенного сбора в сумме, превышающей 10000 гривен, то в данном случае руководитель выступает от имени предприятия и на предприятие распространяется ограничение, определенное пунктом 2.3 Положения N 637.

При этом сообщаем, что за нарушение порядка проведения наличных расчетов за товары (услуги), в том числе превышение предельных сумм расчетов наличными, к нарушителям применяется административная ответственность, определенная статьей 163 15 Кодекса Украины об административных нарушениях.

НАЦИОНАЛЬНЫЙ БАНК УКРАИНЫ
ПИСЬМО
от 05.03.2013 г. N 25-313/2725
О предоставлении информации по вопросам применения законодательства Украины

Рассмотрев Ваш запрос <...> относительно вопросов, связанных с осуществлением расчетов с использованием электронных платежных средств, сообщаем.

В соответствии с пунктом 14.19 статьи 14 Закона Украины "О платежных системах и переводе средств в Украине" субъекты хозяйствования обязаны обеспечивать возможность осуществления держателями электронных платежных средств расчетов за проданные товары (предоставленные услуги) с использованием электронных платежных средств. Требования к субъектам хозяйствования относительно приема электронных платежных средств в оплату за проданные ими товары (предоставленные услуги) определяет Кабинет Министров Украины. Контроль за соблюдением субъектами хозяйствования требований относительно осуществления расчетов с использованием электронных платежных средств осуществляет Государственная налоговая служба Украины, а за обеспечением защиты прав держателей электронных платежных средств на осуществление указанных расчетов - специально уполномоченный центральный орган исполнительной власти в сфере защиты прав потребителей.

В соответствии с подпунктом 19 1.1.3 пункта 19 1.1 статьи 19 Налогового кодекса Украины органы государственной налоговой службы осуществляют контроль за соблюдением субъектами хозяйствования установленных законодательством обязательных требований относительно обеспечения возможности расчетов за товары (услуги) с использованием электронных платежных средств.

Статьей 163-15 Кодекса Украины об административных правонарушениях предусмотрена ответственность за несоблюдение установленных законодательством требований относительно обеспечения возможности расчетов за товары (услуги) с использованием электронных платежных средств. Рассмотрение дел об этих

административных правонарушениях согласно статье 234 2 указанного Кодекса возложено на органы государственной налоговой службы Украины.

Согласно части 2 статьи 17 Закона Украины "О защите прав потребителей" запрещается любым способом ограничивать использование потребителем электронных платежных средств, если в соответствии с законодательством продавец (исполнитель) обязан принимать их к уплате. За нарушение данной нормы в пункте 12 части 1 статьи 23 указанного Закона установлена ответственность в виде штрафа в размере пятисот необлагаемых налогом минимумов доходов граждан.

Относительно понятия "многоэмитентная платежная система"

В соответствии с пунктом 1.13 статьи 1 Закона Украины "О платежных системах и переводе средств в Украине" эмитент электронных платежных средств - банк, являющийся участником платежной системы и осуществляющий эмиссию электронных платежных средств.

Следовательно, многоэмитентная платежная система - это платежная система, участниками которой являются два и более банков, которые осуществляют эмиссию электронных платежных средств в данной платежной системе.

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ (ДПС України)

Відповідно до підпункту 14.19 пункту 14 Закону України від 5 квітня 2001 року № 2346-ІП „Про платіжні системи та переказ коштів в України" суб'єкти господарювання зобов'язані забезпечувати можливість здійснення держателями електронних платіжних засобів розрахунків за продані товари (надані послуги) з використанням електронних платіжних засобів не менше трьох платіжних систем, однією з яких є багатоемітентна платіжна система, платіжною організацією якої є резидент України.

Вимоги до суб'єктів господарювання щодо приймання електронних платіжних засобів в оплату за продані ними товари (надані послуги) визначає Кабінет Міністрів України.

Контроль за дотриманням суб'єктами господарювання вимог щодо здійснення розрахунків з використанням електронних платіжних засобів здійснює Державна податкова служба України, а за забезпеченням захисту прав держателів електронних платіжних засобів на здійснення зазначених розрахунків - спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері захисту прав споживачів.

Постановою Кабінету Міністрів України від 29 вересня 2010 року № 878 „Про здійснення розрахунків за продані товари (надані послуги) із використанням спеціальних платіжних засобів" встановлено, що суб'єкти господарювання, які провадять діяльність у сфері продажу товарів, громадського харчування та послуг і які відповідно до закону використовують реєстратори розрахункових операцій, повинні здійснити перехід на обов'язкове приймання електронних платіжних засобів для здійснення розрахунків за продані товари (надані послуги):

до 1 липня 2011 року — суб'єкти господарювання (крім суб'єктів малого підприємництва), які провадять господарську діяльність у населених пунктах із чисельністю населення понад 100 тис. осіб;

до 31 грудня 2011 року - суб'єкти малого підприємництва, які провадять господарську діяльність у населених пунктах із чисельністю населення понад 100 тис. осіб; суб'єкти господарювання, включаючи суб'єкти малого підприємництва, які провадять господарську діяльність у населених пунктах із чисельністю населення від 25 до 100 тис. осіб.

При цьому кількість платіжних терміналів має становити не менше ніж 50% кількості реєстраторів розрахункових операцій, а у разі наявності одного реєстратора розрахункових

операцій суб'єкт господарювання зобов'язаний забезпечити приймання електронних платіжних засобів.

Кабінет Міністрів України зобов'язав звільнити від обов'язкового приймання електронних платіжних засобів для здійснення розрахунків за продані товари (надані послуги) заклади громадського харчування закритого типу, які обслуговують певний контингент споживачів, зокрема особовий склад Збройних Сил та інших військових формувань, студентів, учнів та викладачів вищих, професійно-технічних, загальноосвітніх навчальних закладів, працівників промислових підприємств, підприємства торгівлі з торговельною площею до 20 кв. метрів (крім автозаправних станцій), а також суб'єкти господарювання, які провадять господарську діяльність у населених пунктах із чисельністю населення менше 25 тис. осіб.

Крім того пунктом 21 постанови Кабінету Міністрів від 15 червня 2006 року № 833 „Про затвердження Порядку провадження торговельної діяльності та правил торговельного обслуговування на ринку споживчих товарів" передбачено, що суб'єкт господарювання зобов'язаний забезпечити можливість використання спеціальних платіжних засобів під час здійснення розрахунків за продані товари (надані послуги) відповідно до законодавства.

Стосовно відповідальності за незабезпечення можливості використання електронних платіжних засобів під час здійснення розрахунків зазначаємо, що Законами України від 18 вересня 2012 року № 5284-VI „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо функціонування платіжних систем та розвитку безготівкових розрахунків", який набув чинності 18 жовтня 2012 року, та від 6 грудня 2012 року № 5518-VI „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо подальшого удосконалення адміністрування податків і зборів", який набув чинності 3 січня 2013 року, встановлена фінансова відповідальність та адміністративні штрафи за незабезпечення можливості використання електронних платіжних засобів.

Так, внесено зміни до Закону України „Про захист прав споживачів", якими передбачено, що споживач має право на вільний вибір товарів і послуг у зручний для нього час та на вільне використання електронних платіжних засобів з урахуванням режиму роботи та обов'язкових для продавця (виконавця) форм (видів) розрахунків, установлених законодавством України.

Продавець (виконавець) зобов'язаний всіляко сприяти споживачеві у вільному виборі продукції та форм її оплати.

Забороняється примушувати споживача придбавати продукцію неналежної якості або непотрібного йому асортименту, у будь-який спосіб обмежувати використання ним електронних платіжних засобів, якщо відповідно до законодавства продавець (виконавець) зобов'язаний приймати їх до сплати (частина друга статті 17).

За обмеження або відмову в реалізації прав споживачів, установлених частиною другою статті 17 цього Закону, передбачено застосування штрафних санкцій у розмірі п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (пункт 12, частини першої статті 23).

Окрім того, внесено зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення, якими передбачено таку адміністративну відповідальність:

„Стаття 163-15. Порушення порядку проведення готівкових розрахунків та розрахунків з використанням електронних платіжних засобів за товари (послуги).

Порушення порядку проведення готівкових розрахунків за товари (послуги), у тому числі перевищення граничних сум розрахунків готівкою, недотримання установлених законодавством вимог щодо забезпечення можливості розрахунків за товари (послуги) з використанням електронних платіжних засобів - тягне за собою накладення штрафу на фізичну особу - підприємця, посадових осіб юридичної особи від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дія, передбачена частиною першою цієї статті, вчинена особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке ж порушення, - тягне за собою накладення штрафу від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян".

Стосовно відповідальності за проведення діяльності без реєстрації суб'єкта господарювання, то статтею 164 зазначеного кодексу, передбачено таке.

Провадження господарської діяльності без державної реєстрації як суб'єкта господарювання або без одержання ліцензії на провадження певного виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню відповідно до закону, чи здійснення таких видів господарської діяльності з порушенням умов ліцензування, а так само без одержання дозволу, іншого документа дозвільного характеру, якщо його одержання передбачене законом (крім випадків застосування принципу мовчазної згоди), - тягне за собою накладення штрафу від двадцяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією виготовленої продукції, знарядь виробництва, сировини і грошей, одержаних внаслідок вчинення цього адміністративного правопорушення, чи без такої.

Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке саме правопорушення, або пов'язані з отриманням доходу у великих розмірах, - тягнуть за собою накладення штрафу від ста до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією виготовленої продукції, знарядь виробництва, сировини і грошей, одержаних внаслідок вчинення цього адміністративного правопорушення.

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА У СУМСЬКІЙ ОБЛАСТІ
ЛИСТ
від 15.02.2013 р. N 1722/10/15-307

ДПС у Сумській області відповідно до ст. 52 Податкового кодексу України (далі - Кодекс) в межах компетенції розглянула лист ПАТ щодо включення до складу податкового кредиту сум податку на додану вартість за заявою-скаргою та повідомляє таке.

Відповідно до пп. 14.1.18 ст. 14 Кодексу податковий кредит - сума, на яку платник податку на додану вартість має право зменшити податкове зобов'язання звітного (податкового) періоду, визначена згідно з розділом V Кодексу.

Згідно з п. 198.3 ст. 198 Кодексу податковий кредит звітного періоду визначається виходячи з договірної (контрактної) вартості товарів/послуг, але не вище рівня звичайних цін, визначених відповідно до ст. 39 цього Кодексу, та складається з сум податків, нарахованих (сплачених) платником податку за ставкою, встановленою п. 193.1 ст. 193 цього Кодексу, протягом такого звітного періоду у зв'язку з:

- придбанням або виготовленням товарів (у тому числі при їх імпорті) та послуг з метою їх подальшого використання в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку;

- придбанням (будівництвом, спорудженням) основних фондів (основних засобів, у тому числі інших необоротних матеріальних активів та незавершених капітальних інвестицій у необоротні капітальні активи), у тому числі при їх імпорті, з метою подальшого використання в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку.

При цьому датою виникнення права платника податку на формування податкового кредиту відповідно до п. 198.2 ст. 198 Кодексу вважається дата тієї події, що відбулася раніше:

- дата списання коштів з банківського рахунка платника податку на оплату товарів/послуг;

- дата отримання платником податку товарів/послуг, що підтверджено податковою накладною.

Платник податків не має права відносити до податкового кредиту суми податку, сплачені (нараховані) у зв'язку з придбанням товарів/послуг, не підтверджені податковими накладними (або підтверджені податковими накладними, оформленими з порушенням вимог статті 201 цього Кодексу) чи не підтверджені митними деклараціями, іншими документами, передбаченими п. 201.11 ст. 201 цього Кодексу (п. 198.6 ст. 198 Кодексу).

Податкова накладна (згідно з п. 201.7 ст. 201 Кодексу) виписується на кожне повне або часткове постачання товарів/послуг, а також на суму коштів, що надійшли на поточний рахунок як попередня оплата (аванс), та підлягає реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі - ЄРПН), яка здійснюється платником податку - продавцем не пізніше п'ятнадцяти календарних днів, наступних за датою їх виписки, згідно з абзацом другим п. 201.10 ст. 201 Кодексу (з урахуванням вимог п. 11 підрозділу 2 розділу XX Кодексу). Податкова накладна складається удень виникнення податкових зобов'язань продавця і видається таким продавцем товарів (послуг) на вимогу покупця. При здійсненні операцій з постачання товарів/послуг платник податку - продавець товарів/послуг зобов'язаний надати покупцю податкову накладну та зареєструвати її в ЄРПН (п. п. 201.4, 201.10 ст. 201 Кодексу).

Крім того, податкова накладна є податковим документом і одночасно відображається у податкових зобов'язаннях і реєстрі виданих податкових накладних продавця та реєстрі отриманих податкових накладних покупця (п. 201.6 ст. 201 Кодексу). Пунктом 8.1 Порядку ведення реєстру виданих та отриманих податкових накладних, затвердженого наказом ДПАУ від 24.12.2010 р. N 1002, визначено, що облік виданих податкових накладних проводиться у день виникнення податкових зобов'язань, дата виникнення яких визначається відповідно до вимог ст. 187 Кодексу.

Таким чином, положеннями ст. 201 Кодексу визначено, що платник податку зобов'язаний надати покупцю (отримувачу) на його вимогу підписану уповноваженою платником особою та скріплену печаткою податкову накладну, що є підставою для включення вказаних у ній сум податку до складу податкового кредиту за умови дотримання інших вимог Кодексу щодо формування податкового кредиту.

Відсутність факту реєстрації платником податку - продавцем товарів/послуг податкових накладних в даному реєстрі податкових накладних та/або порушення порядку заповнення податкової накладної не дає права покупцю на включення сум податку на додану вартість до податкового кредиту та не звільняє продавця від обов'язку включення суми податку на додану вартість, вказаної в податковій накладній, до суми податкових зобов'язань за відповідний звітний період.

У разі відмови продавця товарів/послуг надати податкову накладну або в разі порушення ним порядку її заповнення та/або порядку реєстрації в Єдиному реєстрі покупець таких товарів/послуг має право додати до додаткової декларації за звітний податковий період заяву із скаргою на такого постачальника, яка є підставою для включення сум податку до складу податкового кредиту. До заяви додаються копії товарних чеків або інших розрахункових документів, що засвідчують факт сплати податку у зв'язку з придбанням таких товарів/послуг, або копії первинних документів, складених відповідно до Закону України від 16.07.99 р. N 996-XIV "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні", із змінами та доповненнями, що підтверджують факт отримання таких товарів/послуг.

Порушенням порядку заповнення податкової накладної вважається перш за все відсутність у податковій накладній хоча б одного показника, який є обов'язковим реквізитом податкової накладної (перераховані у підпунктах "а" - "і" п. 201.1 ст. 201 Кодексу), а також невідповідність показників, зазначених у податковій накладній, умовам поставки (ціна, вартість, номенклатура, кількість товару тощо).

Враховуючи наведене, сума ПДВ, вказана у податковій накладній, яка виписана з порушенням порядку її заповнення та/або порядку реєстрації в Єдиному реєстрі, може бути відображена у складі податкового кредиту платника податку - покупця товарів/послуг у звітному періоді виписки такої податкової накладної лише при умові заяви із скаргою на постачальника.

Тому у разі порушення платником податку - продавцем товарів/послуг порядку реєстрації податкової накладної в ЄРПН, порушення порядку заповнення податкових накладних або у разі відмови продавця товарів/послуг надати податкову накладну платник податку - покупець таких товарів/послуг має право додати заяву із скаргою на постачальника до податкової декларації за звітний податковий період, у якому складено таку податкову накладну.

Щодо зазначення іншої позиції в листі ДПСУ від 17.11.2011 р. N 6451/7/15-3117-10, в якому йдеться про те, що заява із скаргою на постачальника подається до податкової декларації за той звітний податковий період, в якому платник включив суму до складу податкового кредиту, то вищевказаний лист ДПСУ відкликано листом від 21.11.2012 р. N 9455/0/71-12/15-3117.

Таким чином, у разі подання заяви із скаргою на постачальника по податкових накладних, виписаних в інший податковий період ніж той, за який було подано податкову декларацію, за такими податковими накладними у платника відсутнє право на податковий кредит.

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ
ЛИСТ
від 26.03.2013 р. N 4670/6/15-33-15
Щодо ПДВ-пільги з програмної продукції

Державна податкова служба України розглянула <...> звернення <...> стосовно застосування норм Закону України від 5 липня 2012 року N 5091-VI "Про внесення змін до розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України щодо особливостей оподаткування суб'єктів індустрії програмної продукції" та повідомляє таке.

Відповідно до пункту 30.1 статті 30 Податкового кодексу України (далі - Кодекс) податкова пільга - передбачене податковим та митним законодавством звільнення платника податків від обов'язку щодо нарахування та сплати податку та збору в меншому розмірі за наявності підстав.

Податкові пільги з ПДВ не надаються, а визначаються виключно за операціями з постачання товарів та/або послуг та застосовуються в обов'язковому порядку без можливості відмовитися від їх застосування.

Відповідно до пункту 26 1 підрозділу 2 розділу XX Податкового кодексу України операції з постачання програмної продукції, тимчасово, з 1 січня 2013 року до 1 січня 2023 року, звільняються від оподаткування податком на додану вартість.

Для цілей цього пункту до програмної продукції відносяться:

• результат комп'ютерного програмування у вигляді операційної системи, системної, прикладної, розважальної та/або навчальної комп'ютерної програми (їх компонентів), а також у вигляді інтернет-сайтів та/або онлайн-сервісів;

• криптографічні засоби захисту інформації.

Платник податку здійснює окремий облік операцій, звільнених від оподаткування податком на додану вартість.

Таким чином, звільнення від оподаткування податком на додану вартість поширюється не на окремих суб'єктів господарювання, а на операції з постачання програмної продукції.

Оскільки відповідно до діючої норми Кодексу програмною продукцією є результат комп'ютерного програмування у вигляді операційної системи, комп'ютерної програми і таке інше, постачання послуг з проектування, видання, програмування, тестування, інсталяції, впровадження, обслуговування програмних та/або програмно-технічних засобів не може відноситися до визначення програмної продукції.

Таким чином, звільнення від оподаткування податком на додану вартість не поширюється на операції з постачання послуг у сфері інформатизації.

Щодо оподаткування операцій з постачання товарів (дисків, комп'ютерів) з записаним/встановленим на них розтиражованим програмним забезпеченням, то така операція не може розглядатися як постачання програмної продукції (результат комп'ютерної програми).

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ
ЛИСТ
від 21.03.2013 р. N 116/4/15-33-13

<...>

На виконання листа Комітету Верховної Ради України з питань податкової та митної політики від 04.03.2013 р. N 04-30/10-239 щодо <...> звернення <...> стосовно податкового обліку з податку на додану вартість Державна податкова служба України повідомляє.

1. Щодо включення сум ПДВ по чеках РРО до складу податкового кредиту

Відповідно до пункту 201.10 статті 201 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року N 2755-VI (далі - Кодекс) податкова накладна видається платником податку, який здійснює операції з постачання товарів/послуг, на вимогу покупця та є підставою для нарахування сум податку, що відносяться до податкового кредиту

Податкова накладна виписується у день виникнення податкових зобов'язань продавця (пункт 201.4 статті 201 Кодексу). Вона одночасно відображається у податкових зобов'язаннях і реєстрі виданих податкових накладних продавця та податковому кредиті і реєстрі отриманих податкових накладних покупця (пункт 201.6 Кодексу).

Як виключення із загального правила, згідно з підпунктом "б" пункту 201.11 статті 201 Кодексу підставою для нарахування сум податку, що відносяться до податкового кредиту без отримання податкової накладної, також є касові чеки. При цьому з метою такого нарахування загальна сума отриманих товарів/послуг не може перевищувати 200 гривень за день (без урахування податку).

Виключення, яке стосується підтверджуючого документа, на підставі якого відображається податковий кредит з ПДВ, не змінює дати виникнення права на податковий

кредит. Тому датою відображення податкового кредиту повинна бути дата, зазначена у касовому чеку, незалежно від дати звітування працівником.

Обмеження щодо суми розрахунків у 200 грн. (загальна сума з ПДВ - 240 грн.) стосується всіх проведених розрахунків протягом дня і не залежить від дати звітування працівниками. Тому за відсутності податкової накладної підприємство матиме право на відображення лише 40 грн. податку на додану вартість за цей день за всіма готівковими розрахунками.

Для відображення повної суми ПДВ за всіма касовими чеками слід звернутись до постачальників з проханням надати податкову накладну. Після надання постачальником податкової накладної у покупця буде повноцінне право на податковий кредит.

Якщо постачальник відмовиться видати податкову накладну, у підприємства є право подати заяву зі скаргою на такого постачальника за формою, наведеною у додатку 8 до податкової декларації з податку на додану вартість, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 25.11.2011 р. N 1492.

Надходження такої заяви із скаргою є підставою для проведення документальної позапланової виїзної перевірки зазначеного продавця для з'ясування достовірності та повноти нарахування ним зобов'язань з податку за такою операцією.

Подання заяви зі скаргою на постачальника (постачальників) надає покупцю право відобразити сплачену суму у податковому кредиті з ПДВ (абз. 10 пункту 201.10 статті 201 Кодексу). При цьому скаргу можна подати разом із декларацією з ПДВ за період, в якому проведено розрахунки з придбання товарів (послуг).

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ
ЛИСТ
від 28.03.2013 р. N 7454/7/15-33-17-04
Щодо реєстрації податкових накладних у Єдиному реєстрі податкових накладних

1. Щодо необхідності реєстрації всіх податкових накладних в електронній формі у Єдиному реєстрі податкових накладних незалежно від суми

Відповідно до пункту 201.10 статті 201 Податкового кодексу України від 2 грудня 2010 року N 2755-VI (далі - ПКУ) податкова накладна видається платником податку, який здійснює операції з постачання товарів/послуг, на вимогу покупця та є підставою для нарахування сум податку, що відносяться до податкового кредиту.

При здійсненні операцій з постачання товарів/послуг платник податку - продавець товарів/послуг зобов'язаний надати покупцю податкову накладну та зареєструвати її в Єдиному реєстрі податкових накладних.

Підтвердженням продавцю про прийняття його податкової накладної та/або розрахунку коригування до Єдиного реєстру податкових накладних є квитанція в електронному вигляді у текстовому форматі, яка надсилається протягом операційного дня.

Крім того, відповідно до пункту 11 підрозділу 2 розділу XX "Перехідні положення" ПКУ реєстрація податкових накладних платниками податку на додану вартість - продавцями в Єдиному реєстрі податкових накладних з першого січня 2012 року запроваджується для платників цього податку, у яких сума податку на додану вартість в одній податковій накладній становить понад 10 тисяч гривень.

Податкова накладна, в якій сума податку на додану вартість не перевищує 10 тисяч гривень, не підлягає включенню до Єдиного реєстру податкових накладних.

При цьому податкова накладна, виписана при здійсненні операцій з постачання підакцизних товарів та товарів, ввезених на митну територію України, з 1 січня 2012 року підлягає включенню до Єдиного реєстру податкових накладних незалежно від розміру податку на додану вартість в одній податковій накладній.

Крім цього, відповідно до пункту 4 Порядку ведення Єдиного реєстру податкових накладних, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 грудня 2010 р. N 1246 (далі - Порядок N 1246), не підлягають реєстрації податкові накладні, які не видаються покупцеві та залишаються у продавця в порядку, встановленому Державною податковою службою.

2. Щодо можливості накладення протягом п'ятнадцяти календарних днів, наступних за датою їх складання, електронного цифрового підпису/печатки на податкові накладні в електронній формі, незалежно від суми, які передаються покупцю

Відповідно до пункту 201.10 статті 201 ПКУ реєстрація податкових накладних та/або розрахунків коригування до податкових накладних у Єдиному реєстрі податкових накладних здійснюється не пізніше п'ятнадцяти календарних днів, наступних за датою їх складання.

<...>

Відповідно до пункту 2 Порядку N 1246 внесення відомостей, що містяться у податковій накладній та/або розрахунку коригування, до Реєстру здійснюється шляхом подання протягом операційного дня зазначених документів в електронній формі Державній податковій службі з використанням електронного цифрового підпису та внесення відповідних відомостей до Реєстру.

Операційний день триває з 00 годин до 23-ї години.

Відповідно до пунктів 5 та 6 Порядку N 1246 продавець складає податкову накладну та/або розрахунок коригування у форматі (відповідно до стандарту), затвердженому Державною податковою службою, з використанням спеціалізованого програмного забезпечення.

Після складення податкової накладної та/або розрахунку коригування в електронній формі на них накладається електронний цифровий підпис посадових осіб платника податку у такому порядку: першим - електронний цифровий підпис головного бухгалтера (бухгалтера) або електронний цифровий підпис керівника; другим - електронний цифровий підпис, що є аналогом відбитка печатки продавця.

За відсутності у продавця посади бухгалтера електронні цифрові підписи посадових осіб платника податку накладаються у такому порядку: першим - електронний цифровий підпис керівника; другим - електронний цифровий підпис, що є аналогом відбитка печатки продавця.

Продавець, що є фізичною особою - підприємцем, накладає електронний цифровий підпис у такому порядку: першим - електронний цифровий підпис фізичної особи -

підприємця, другим - електронний цифровий підпис, що є аналогом відбитка печатки продавця.

Після накладення електронного цифрового підпису продавець здійснює шифрування податкової накладної та/або розрахунку коригування в електронній формі та надсилає їх Державній податковій службі засобами телекомунікаційного зв'язку з урахуванням вимог Законів України "Про електронний цифровий підпис" та "Про електронні документи та електронний документообіг". Примірник податкової накладної та/або розрахунку коригування в електронній формі зберігається у продавця.

3. Щодо дійсності податкової накладної, у випадку, коли електронний цифровий підпис, що накладається на неї при її реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних, та підпис, що скріплює цю податкову накладну при її видачі покупцю, належить різним особам

Як було зазначено вище, відповідно до пункту 5 Порядку N 1246 після складення податкової накладної та/або розрахунку коригування в електронній формі на них накладається електронний цифровий підпис посадових осіб платника податку у визначеному порядку.

Для делегування права підпису податкової накладної та/або розрахунку коригування іншій посадовій особі продавець отримує засоби електронного цифрового підпису в акредитованих центрах сертифікації ключів для такої особи та подає податковому органові за місцем реєстрації посилені сертифікати електронного цифрового підпису зазначеної особи. У такому разі електронні цифрові підписи посадових осіб продавця накладаються у такому порядку: першим - електронний цифровий підпис посадової особи, якій делеговано право підпиту податкової накладної та/або розрахунку коригування; другим - електронний цифровий підпис, що є аналогом відбитка печатки продавця.

Враховуючи викладене, електронний цифровий підпис, що накладається на податкову накладну при її реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних, та підпис, що скріплює цю податкову накладну при її видачі покупцю, повинні належати одній особі, якій делеговано право підпису податкових накладних.

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ
ЛИСТ
від 01.04.2013 р. N 4420/6/15-14-15-13
Всеукраїнській професійній громадській організації "Спілка податкових консультантів України"

Згідно з пунктом 2 підрозділу 4 розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України (далі - Кодекс) (з доповненнями, внесеними Законом N 5083) платники податку на прибуток підприємств, які починаючи з 2013 року подають річну податкову декларацію відповідно до пункту 57.1 статті 57 цього Кодексу, сплачують у січні - лютому 2013 року авансовий внесок з цього податку в розмірі 1/9 податку на прибуток, нарахованого у податковій звітності за дев'ять місяців 2012 року, протягом 20 календарних днів, що настають за останнім календарним днем звітного (податкового) місяця.

Для сплати платниками щомісячних авансових внесків з податку на прибуток наказом Міністерства фінансів України від 17.01.2013 N 19 "Про затвердження змін до бюджетної класифікації" виділені спеціальні коди бюджетної класифікації.

У зв'язку із цим Державною казначейською службою України відкриті відповідні рахунки для сплати платниками податку щомісячних авансових внесків з податку на прибуток.

Відповідно до п. 87.1 ст. 87 Кодексу джерелами самостійної сплати грошових зобов'язань або погашення податкового борту платника податків є будь-які власні кошти, у тому числі ті, що отримані від продажу товарів (робіт, послуг), майна, випуску цінних паперів, зокрема корпоративних прав, отримані як позика (кредит), та з інших джерел, з урахуванням особливостей, визначених цією статтею, а також суми надміру сплачених платежів до відповідних бюджетів.

Сплата грошових зобов'язань або погашення податкового боргу платника податків з відповідного платежу може бути здійснена також за рахунок надміру сплачених сум такого платежу (без заяви платника) або за рахунок помилково та/або надміру сплачених сум з інших платежів (на підставі відповідної заяви платника) до відповідних бюджетів.

Виходячи з вищевикладеного, зарахування надміру сплачених грошових зобов'язань платника з податку на прибуток у сплату щомісячних авансових внесків може бути здійснене на підставі поданої платником відповідної заяви про таке зарахування.

ГОСУДАРСТВЕННАЯ НАЛОГОВАЯ СЛУЖБА УКРАИНЫ
ПИСЬМО
от 29.03.2013 г. N 1870/А/22-2314
(Извлечение)

Государственная налоговая служба Украины рассмотрела запрос <...> относительно разъяснения норм действующего законодательства по поднятым в запросе вопросам и сообщает следующее.

Относительно включения в пятидневный срок, определенный п. 44.7 ст. 44 и п. 86.7 ст. 86 Налогового кодекса Украины, дня вручения акта (справки) проверки

Согласно п. 86.7 ст. 86 Налогового кодекса Украины (далее - Кодекс) в случае несогласия плательщика налогов или его законных представителей с выводами проверки или фактами и данными, изложенными в акте (справке) проверки, они имеют право подать свои возражения в орган государственной налоговой службы по основному месту учета такого плательщика налогов в течение пяти рабочих дней со дня получения акта (справки). Такие возражения рассматриваются органом государственной налоговой службы в течение пяти рабочих дней, следующих за днем их получения (днем завершения проверки, проведенной в связи с необходимостью выяснения обстоятельств, которые не были исследованы в ходе проверки и указаны в замечаниях), и плательщику налогов направляется ответ в порядке, определенном в ст. 58 Кодекса для направления (вручения) налоговых уведомлений-решений.

В соответствии с п. 44.7 ст. 44 Кодекса плательщик налогов в течение пяти рабочих дней со дня получения акта проверки имеет право представить в контролирующий орган, назначивший проверку, документы, определенные в акте проверки как отсутствующие.

То есть нормами Кодекса четко определено начало отсчета времени для течения соответствующего срока.

Таким образом, с учетом норм Кодекса течение 5-дневного срока, определенного п. 44.7 ст. 44 и п. 86.7 ст. 86 Кодекса, начинается со дня получения акта, включая такой день.

Относительно того, является ли выставка "рекламным мероприятием" и каким определением термина "выставка" следует руководствоваться при применении налоговых норм

Начала рекламной деятельности в Украине, порядок регулирования отношений, возникающих в процессе производства, распространения и потребления рекламы, установлены Законом Украины от 03 июля 1996 года N 270/96-ВР "О рекламе" (далее - Закон N 270/96-ВР).

Согласно ст. 1 Закона N 270/96:

реклама - это информация о лице или товаре, распространенная в любой форме и любым способом и предназначенная сформировать или поддержать осведомленность потребителей рекламы и их интерес в отношении таких лица или товара;

мероприятия рекламного характера - мероприятия по распространению рекламы, предусматривающие бесплатное распространение образцов рекламируемых товаров и/или их обмен потребителям одного количества или одного вида рекламируемых товаров на другой;

специальные выставочные мероприятия - мероприятия, которые осуществляются с целью продвижения соответствующего товара на рынок, проводятся организованно в определенном помещении или на огражденной площадке (в том числе в местах реализации товара) в определенные сроки, рассчитанные на заинтересованных и/или профессиональных посетителей, организатор которых ограничил посещение мероприятия теми лицами, которым в соответствии с законодательством разрешается продавать демонстрируемый товар.

Исходя из сути указанных выше терминов выставка является одним из рекламных мероприятий.

Относительно обязанности плательщика налогов в ходе проведения проверки представлять калькуляцию себестоимости продукции

<...>

Фактическая проверка осуществляется органом государственной налоговой службы относительно соблюдения норм законодательства по вопросам регулирования обращения наличности, порядка осуществления плательщиками налогов расчетных операций, ведения кассовых операций, наличия лицензий, патентов, свидетельств, в том числе о производстве и обороте подакцизных товаров, соблюдения работодателем законодательства относительно заключения трудового договора, оформления трудовых отношений с работниками (наемными лицами) (пп. 75.1.3 п. 75.1 ст. 75 Кодекса).

Пунктом 85.2 ст. 85 Кодекса определено, что плательщик налогов обязан представить должностным (служебным) лицам органов государственной налоговой службы в полном объеме все документы, относящиеся или связанные с предметом проверки. Такая обязанность возникает у плательщика налогов после начала проверки.

Таким образом, на запрос работников органа ГНС, которые проводят соответствующую проверку, плательщик налога обязан после ее начала представить соответствующие

документы, подтверждающие правильность декларирования показателей декларации и отчетов, в том числе калькуляцию себестоимости продукции, которая используется при ведении бухгалтерского и налогового учета и связана с начислением и уплатой налогов и сборов, исполнением требований другого законодательства, контроль за соблюдением которого возложен на органы государственной налоговой службы, и относится или связана с предметом проверки.